

[P. N. Petersen (Røjle).]

Militærordning inden for 1937-Ordningens finansielle Rammer.

Det samme gælder Antallet af det Mandskab, der aarlig skal uddannes. Efter 1937-Ordningen blev der aarlig uddannet ca. 9 400 Mand, medens Bemyndigelsesloven forudsætter en Uddannelse af 20 000 Mand aarlig. Hvor vilde det være velgørende for dansk Erhvervsliv med den store Mangel paa Arbejdskraft, om Uddannelsen af Mandskabet kunde afpasses efter 1937-Ordningens Rammer. Men de gode Forsætter er altsaa ikke tilstrækkeligt. Jeg ser under disse Betragtninger bort fra det Forhold, som den højtærede Forsvarsminister omtalte i sin Forelæggelsestale vedrørende de 4 000 Mand, som skal sendes ned og deltage i Besættelsen af Tyskland i Løbet af Maj Maaned eller hvornaar det nu er Mening, de skal af Sted.

Det, der for mig betyder en stor Fare ved disse Bemyndigelseslove, bestaar deri, at der i Læ af denne Lovgivning kan opbygges en Militærordning, som slet ikke er afstemt efter de Krav og Ønsker, som til sin Tid vil blive stillet til os fra De Forenede Nationers Side. Vi løber ved disse Bemyndigelseslove den Risiko at købe Materiel, som vi slet ikke har Brug for, naar den Tid kommer, og som maaske ikke alene vil være overflødig, men ogsaa skadeligt i den givne Situation. Nu forsikres det ganske vist fra den militære Sagkundskabs Side, at der ikke bliver indkøbt andet Materiel end det, som man med Sikkerhed ved, at vi ogsaa vil faa Anvendelse for under den endelige Ordning, og at dette er Sagkundskabens ærlige og redelige Opfattelse, er uden for enhver Diskussion, men derfor behøver det ikke at være rigtigt. Det er menneskeligt at fejle, og jeg tillader mig at tvivle om, at de militære sagkyndige her i Danmark danner nogen Undtagelse i saa Henseende. Derfor maa der udvises den allerstørste Forsigtighed i de Dispositioner, der træffes i det militærpolitiske Interval, hvori vi befinder os i Øjeblikket.

Vi maa huske paa, at Forudsætningerne for Militærordningen af 1937 eksisterer ikke i Dag, og der er ingen, der har Skygge af Anelse om, hvad der til sin Tid vil blive krævet af os fra De Forenede Nationers Side.

Det foreliggende Lovforslag til Bemyndigelseslov skal jo kun gælde til Udløbet af Maj Maaned, og jeg glæder mig over, at den højtærede Forsvarsminister har givet Tilsagn om en Undersøgelse af de Muligheder, der kan tænkes for en Nedsættelse af Tjenestetiden, og det glæder mig ogsaa nu at

høre, at Ministeren ligeledes vil undersøge Mulighederne for en Indskrænkning af det Mandskab, der skal uddannes.

Under disse Omstændigheder kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse.

Forsvarsministeren (Harald Petersen):

Jeg kan takke alle de ærede Ordførere for den velvillige Behandling af Lovforslaget. Jeg er ked af, at det ærede Medlem Hr. P. N. Petersen (Røjle) nu ganske kort før Landstingsvalget synes at have faaet visse Skuffelsesfølelser; jeg haaber imidlertid, de fortager sig efter 1. April.

Jeg kan være enig med det ærede Medlem i, at det altid er kedeligt for en Rigsdag at operere med Bemyndigelseslove. Det er for øvrigt lige saa kedeligt for Administrationen at gøre det, og allerhelst havde jeg set, at man allerede nu kunde have været ude over Bemyndigelseslovene, men det ærede Medlem ved jo godt, at det har sin Grund deri, at vi ganske simpelt ikke kan vende tilbage til Lovgivningen fra 1937. Denne Lovgivning har kun været i Kraft fra 1937 til 1940 og endda i stadig udvidet Skikkelse. Fra 1939 har den været suppleret af Ministeriet Stauning, af de første Samlingsregeringen og efter Befrielsen igen af Samlingsregeringen og derefter af den nuværende Regering. Ærede Medlemmer vil vide, og det ved det ærede Medlem Hr. P. N. Petersen (Røjle) ogsaa, at paa intet Omraade kan denne Lovgivning slaa til til de frivillige eller ufrivillige Opgaver, som skal løses i Dag. Det er det rent saglige, praktiske og konkrete i denne Situation, og naar derfor det ærede Medlem nu taler om, at vi skal se at komme tilbage til en Lovgivning inden for 1937-Ordningens Rammer, og mener, at jeg har givet et Tilsagn derom, saa maa det bero paa en Misforstaaelse eller i hvert Fald en Misfortolkning.

Som Medlem af Forsvarskommissionen ved det ærede Medlem Hr. P. N. Petersen (Røjle), at man ikke fra min Side, men fra Kommissionens Side, fra alle Kommissionsmedlemmernes Side uanset Partifarve, som første Spørgsmaal ønskede undersøgt, hvorledes navnlig vor Materiel- og Personelsituation er i Dag sammenlignet med, hvad den var før Besættelsen. Da man havde faaet det Materiale, blev man enig om fra alle Sider, at man, da det navnlig kneb med det tilstrækkelige Materiel her i Landet, skulde bede de militære Ministerier om at fremskaffe en Oversigt til Kommissionen over, hvad 1937-Ordningen, materialemæssigt set, vil koste at føre ud i Livet i Dag, og hvorledes